

کلیسای ایرانیان مسیحی سن دیه گو و ال کاهون

انجیل مقدس، رساله دوم پطرس

رساله هوشیاری!

۲ پطرس ۱: ۱-۴

ایمان گرانبهای ما (۱)

درس شماره ۱ از فصل ۱

آیه حفظی برای ۲۱ ماه جولای سال ۲۰۲۲

انجیل مقدس، عبرانیان ۱۰: ۲۲

۲۲ پس به دل راست، در یقین ایمان، دلهای خود را از ضمیر بد پاشیده و بدنهای خود را به آب پاک غسل داده، نزدیک بیاییم.

آیه حفظی برای ۲۸ ماه جولای سال ۲۰۲۲

انجیل مقدس، متی ۷: ۱۶-۱۷

۱۶ ایشان را از میوه‌های ایشان خواهید شناخت. آیا انگور را از خار و انجیر را از خس می‌چینند؟

۱۷ همچنین هر درخت نیکو، میوه نیکو می‌آورد و درخت بد، میوه بد می‌آورد.

قرائت کلام: لطفا ۲ پطرس ۱: ۱-۴ را بخوانید:

۱ شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که ایمان گرانبها را به مساوی ما یافته‌اند، در عدالت خدای ما و عیسی مسیح نجات دهنده:

۲ فیض و سلامتی در معرفت خدا، و خداوند ما عیسی بر شما افزون باد.

۳ چنانکه قوت الهیه او همه چیزهایی را که برای حیات و دینداری لازم است، به ما عنایت فرموده است، به معرفت او که ما را به جلال و فضیلت خود دعوت نموده:

۴ که بوساطت آنها وعده‌های بی‌نهایت عظیم و گرانبها به ما داده شد: تا شما به اینها شریک طبیعت الهی گردید، و از فسادی که از شهوت در جهان است، خلاصی یابید.

دعا: دعای داشته باشیم برای درک صحیح کلام خدا و سپس اطاعت صحیح بر اساس درک

صحیح!

مطالب مقدماتی: ۱- چرا رساله دوم پطرس؟ در رساله اول پطرس، پطرس رسول در مورد جفاها

از بیرون کلیسا به ما ایمانداران مسیحی هشدار می دهد تا بدانیم چگونه با آنها روبرو شویم. در رساله دوم پطرس، پطرس رسول در مورد خطری بسیار شدیدتر از جفاها بیرونی می نویسد، خطر معلمین کاذب از درون کلیسا. پطرس رسول در این رساله دوم به ما هشدار می دهد که نسبت به دروغهای اینگونه افراد هوشیار باشیم. هشدار بسیار ضروری برای زمانه ما!

پطرس رسول می دانست که زمان شهید شدنش نزدیک است (۱: ۱۴). پس می خواست به ایمانداران در کلیسا حقایق تعلیماتی را قبلا داده بود یاد آوری کند، تا آن حقایق کلام، راهنما و محافظ آنها باشند زمانی که او دیگر با آنها نیست (۱: ۱۵). پطرس می دانست که خطر کشنده معلمین کاذب در افق هست، برای همین می خواست این معلمین کاذب را برملا کرده و تعلیمات آنها را که آموزه های روحهای شیطنی می بوده است، از کلیسا پاک سازد.

این امر برای زمانه ما هم بسیار لازم است. با پیشرفت سریع وسایل ارتباط جمعی و ضعف ایمانداران مسیحی در تشخیص و تمییز بین حقیقت و دروغ، آموزه های شیاطین مانند آتشی خارج از کنترل در تمام دنیای مسیحیت پخش شده است. امروزه بسیاری از ایمانداران مسیحی یا بخاطر ترس از اینکه جامعه آنها را رد کند و یا بخاطر درک اشتباه از معنی و مفهوم "محبت"، حاضر نیستند کذب بودن معلمین کاذب را برملا کرده و در مقابل آنها بایستند.

اما پطرس رسول هیچگونه دودلی در مورد محکوم کردن معلمین کاذب در داخل کلیسا نداشت. تروریستهای کلیسایی که گله خدا را تهدید می نمودند، گله ای که برای پطرس بسیار عزیز بود. این تروریستهای کلیسایی نمایندگان جهنم و سربازان شیطان هستند، که انگیزه شان فقط عشق به پول، قدرت، و جاه و مقام است. و مانند تروریستهای امروزی خود را در قالب ایمانداران و یا خادمین جا زده و وارد کلیساها می شوند. و تنها سلاح موثر بر ضدشان تعلیم درست حقیقت کلام مکتوب خداست.

پطرس در این رساله بر روی رفتار ناشایست این معلمین کاذب و پیروانشان تمرکز می کند، چون رفتار نادرست از افکار و آموزه های نادرست سرچشمه می گیرند. در این مورد خداوند عیسی مسیح، در متی ۷ می فرماید: **۱۶ ایشان را از میوه های ایشان خواهید شناخت. آیا انگور را از خار و انجیر را از خس می چینند؟**

۱۷ همچنین هر درخت نیکو، میوه نیکو می آورد و درخت بد، میوه بد می آورد.

۱۸ نمی‌تواند درخت خوب میوه بد آورد، و نه درخت بد میوه نیکو آورد.

۱۹ هر درختی که میوه نیکو نیاورد، بریده و در آتش افکنده شود.

۲۰ لهذا از میوه‌های ایشان، ایشان را خواهید شناخت.

به این دلیل پطرس رسول با الهام روح القدس، رساله دوم خود را نوشت.

۲- نویسنده این رساله: آیه ۱، از فصل اول نویسنده رساله را مشخص می‌کند: **شمعون پطرس**،

غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که ایمان گرانبها را به مساوی ما یافته‌اند، در عدالت خدای ما و عیسی مسیح نجات دهنده. تاریخ کلیسا نیز اینرا تائید می‌کند که پطرس رسول نویسنده این رساله می‌باشد.

۳- تاریخ نگارش، محل نگارش، و دریافت کنندگان اولیه: پطرس رسول در ایام آخرین حکومت

نرون، توسط نرون شهید می‌شود. نرون در سال ۶۸ میلادی در قرن اول، بدست افسران خودش، که از فساد حکومت او بستوه آمده بودند، کشته می‌شود. بنابراین به احتمال بسیار زیاد رساله دوم پطرس یا در سال ۶۷ میلادی و یا در ابتدای سال ۶۸ میلادی با الهام روح القدس نوشته شده است. و به احتمال قوی در شهر روم، که در آنجا در زندان بود، پطرس این رساله را می‌نویسد. و دریافت کنندگان اولیه رساله دوم پطرس باز هم به احتمال بسیار زیاد همان کلیساهای ذکر شده در ۱ پطرس ۱: ۱ می‌باشند، یعنی: **پطرس، رسول عیسی مسیح، به غریبانی که پراکنده‌اند در پُنطُس و غَلاطیه و قَپَدوقیه و آسیا و بطانیه**. اینها مناطقی در آسیای صغیر و یا کشور ترکیه امروزی می‌باشند.

۴- تقسیم بندی رساله: رساله دوم پطرس را می‌شود به چهار قسمت تقسیم کرد:

درودها، ۱: ۲-۱

اول- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست نجات آسمانی ما در مسیح، ۱: ۳-۱۱

دوم- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست کلام مکتوب خدا، ۱: ۱۲-۲۱

سوم- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست ماهیت معلمین کاذب، ۲: ۱-۲۲

چهارم- اجتناب کردن از تعلیمات کاذب بوسیله درک درست آینده، ۳: ۱-۱۸

درودها، ۱: ۲-۱ ، حتی در درودهای کلام خدا مطالب بسیار مهمی وجود دارند. این آیات می فرمایند: **۱ شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح، به آنانی که ایمان گرانبها را به مساوی ما یافته‌اند، در عدالت خدای ما و عیسی مسیح نجات دهنده:**

۲ فیض و سلامتی در معرفت خدا، و خداوند ما عیسی بر شما افزون باد.

اول دقت کنید به طرز معرفی پطرس: شمعون پطرس، غلام و رسول عیسی مسیح!

پطرس هر دو نام خودش را بکار می برد، شمعون نام یهودی اش که نام سر خاندان یکی از ۱۲ طایفه اسرائیل می بود، و پطرس نام یونانی اش که یعنی صخره، نامی که مسیح به او داد (یوحنا ۱: ۴۲)، تا گیرندگان رساله اش کاملا و دقیقا بدانند که کیست که این رساله را برای آنها می فرستد.

سپس پطرس خودش را به عنوان **غلام و رسول عیسی مسیح** معرفی می کند. پطرس در فروتنی و در قدر شناسی کامل از کاری که مسیح برای او کرده است، خودش را به عنوان یک غلام مطیع مسیح معرفی می کند. در فرهنگ رومی- یونانی قرن اول میلادی ارزش یک غلام یا برده حتی از حیوانات هم کمتر بود. و پطرس داوطلبانه، با میل خودش، خود را چنین معرفی کرده و در چنین مقام پائینی قرار می دهد.

در فرهنگ آن زمان، یک غلام یا برده، جزو مایملک ارباب خود به حساب می رفت. مقام یک غلام از یک خادم هم پائین تر بود. خادم می توانست ارباب خودش را عوض کند، ولی یک غلام نمی توانست. یک غلام می بایستی بی چون و چرا همیشه و در هروقت در اختیار و آماده خدمت اربابش باشد. یک غلام می بایستی بی چون و چرا از اربابش اطاعت کند. و این باید در مورد رابطه ما ایمانداران مسیحی با پدر آسمانی صادق باشد. باید همیشه بی چون و چرا و در هروقت برای خدمت و اطاعت پدر آسمانی مهیا باشیم.

و پطرس همچنین خود را به عنوان **رسول عیسی مسیح** معرفی می کند، کسی که با اقتدار و تائید خداوند عیسی مسیح برای شهادت در مورد مسیح قیام کرده از مردگان فرستاده شده است. و بدین صورت پطرس یک الگوی بسیار مناسب برای هر نوع رهبری در کلیسا قرار می نهد. رهبران کلیسا، اگرچه رسول مسیح نیستند و اصلا بعد از قرن اول میلادی دیگر رسول نداریم، در کلیسا بایستی در

اطاعت از مسیح، فداکارانه، و بدون تکبر و غروری مانند یک غلام، خداوند را خدمت کرد، ولی همچنین با تائید و اقتداری که خداوند به آنها داده است.

چرا دیگر، پس از قرن اول میلادی رسول نداریم؟ چون:

۱- عیسی مسیح می بایستی آنها را به آن مقام خوانده باشد، متی ۱۰: ۴-۱.

۲- می بایستی شاهدان عینی قیام مسیح از مرگ بوده باشند. یعنی می بایستی در زمان مصلوب شدن، و قیام مسیح، زنده می بوده است. اعمال رسولان ۱: ۲۱-۲۲.

۳- می بایستی رسولان اولیه، یعنی آن ۱۲ حواری او را تائید کرده باشند. مثل پولس، اعمال رسولان ۹: ۲۶-۳۱ و پس از سه سال باز هم: غلاطیان ۱: ۱۸ ، پس از ۱۴ سال غلاطیان ۲

بازی با کلمات، رسول در یونانی یعنی فرستاده، پس ما همه رسول هستیم! نه! بهیچ وجه! چرا؟

کلمه رسول خواهی نخواهی در ذهن شنونده رسولان عهد جدید را بخاطر می آورد.

چرا نمی گوئید ما مبشر و یا میسیونر هستیم؟

پس چرا امروزه عده ای خود را رسول مسیح می خوانند؟ برای استیلا بر شما!